

ALLE PÆDAGOGER ER LEDERE

– LEDER AF BØRN

Af Bjarne W. Andresen, pædagog

At praktisere pædagogik er at praktisere ledelse. Pædagogen på stuen har ikke de samme ledelsværktøjer som lederen på kontoret. Alligevel skal hun hver dag lede en flok uregerlige, uuddannede og illoyale børn. Ikke nogen let opgave.

Når man tænker over det, har pædagogen en ret umulig opgave. Hun skal være leder af stuen/klassen, hvor børnene ikke skænker det mange tanker, hvor vi er på vej hen. De tunge ledelsværktøjer som firing, dårlige udtalelser og løntræk går hen over hovedet på ungerne. De har ikke selv søgt "stillingen", mange af dem vil faktisk hellere være et andet sted og lave noget andet. De har i hvert fald ikke skrevet under på noget, vi kan holde dem op på.

Oven i det kan vi lægge, at ingen af dem har særlig meget træning i det, de laver. For slet ikke at tale om uddannelse. Børnene handler ofte mere privat end personligt. Eller professionelt, hvad det så end betyder i børnehøjde. De har en kort lunte og har som udgangspunkt mere blik for "What's in it for me?" end for fællesskabet. Der er ingen MUS-samtaler til at afstemme forventningerne, og på legepladsen skal pædagogen endda lede nogle teams, som er sat sammen af "medarbejdere" fra forskellige afdelinger.

RAMMERNE FOR PRAKSIS

Alt dette skal pædagogen gøre uden tid til forberedelse. Det holder ikke at aftale en tid næste uge, hvor vi kan mødes og arbejde med konflikten. Det holder ikke at skulle rådføre sig med litteraturen. Hvis man er heldig, har man en kollega, man kan få en kvalificeret mening fra. Man kan også være uheldig, at kollegaen blander sig på en måde (eller et tidspunkt), hvor man slet ikke føler, man har behov for det. For kollegaen er nemlig også leder. Af de samme børn endda. En noget ubeskrevet ledelsesmodel: Kollektiv ledelse af kollektive "medarbejdere".

Derfor er netværk så vigtigt for pædagogen. Netværk på arbejdspladsen og netværk udenfor arbejdspladsen. De titusinder af pædagoger, som er med i faglige netværk på sociale medier viser behovet. Når pædagoger mødes på kryds og tværs,

kommer de ofte til at tale fag og praksis. Det er der en grund til: De netværker. Det kan godt være, de kalder det noget andet, men de netværker.

BARNETS PERSPEKTIV

Ok, det ser heller ikke så smukt ud set fra den anden side. Børnene har ingen højeste arbejdstid, ingen hviletidsregler og ingen tillæg for skæve arbejdstider eller uvarslet overarbejde. De manglende regler gør, at de nogle gange opholder sig steder, hvor deres ledere (pædagogerne) ikke må komme. Der er vist noget med, at damperne fra perlepladestrygning er forbudt område for de voksne...

Det kan man lige tænke over, næste gang man overvejer, om man "har det i sig" at

være leder. Hvis man til en samtale bliver spurgt, om man har ledelseserfaring. Hvis bordherren til familiefrokosten mener, hans stilling som mellemlider er mere ansvarstungt end dit.

Så ved du nu, hvad du kan svare. At du også har en ledelsesrolle. En rolle under helt andre rammer end dem, som har "leder" som stillingsbeskrivelse. Men at dit arbejde er lige så vigtigt, også kræver overblik og fingerspitzengefühl, at se den enkelte og at skære igennem, når det kræves. Prøv selv at læse de øvrige artikler i dette temanummer med de briller på. Og ved du hvad? Den opgave klarer pædagogerne faktisk rigtig godt efter min mening.